

The page is decorated with various star and starfish motifs. There are several teal starfish scattered throughout, and several black stars with white dots. Some of these stars have small white circles inside them, resembling constellations or specific patterns. The stars are placed in the corners and around the central text.

Voor vampiers, feeën, mensen en zeemeerminnen
overall! En voor Bonnie O'cèa.

www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be

Copyright © 2023 Harriet Muncaster
Emerald and the Ocean Parade werd voor het eerst gepubliceerd
in het Engels in 2023. Deze vertaling is gepubliceerd
met toestemming van Oxford University Press.

Nederlandstalige uitgave: © 2023 Standaard Uitgeverij
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen

Vertaling: Katleen Olaerts
Zetwerk: Debby Bruers
Alle rechten voorbehouden

ISBN 978 90 02 27838 9

D/2023/0034/232

NUR: 282

Gedrukt in de EU

Uit de wereld van

ISABELLA MAAN

ESMERALDA

Esmeralda en de Zeestoet

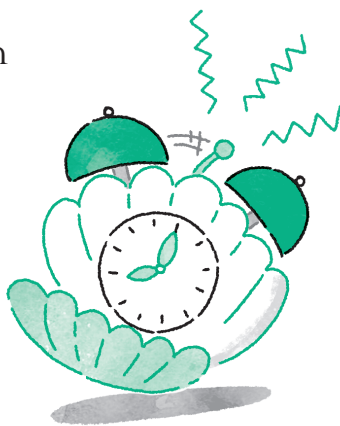
Harriet Muncaster

STANDAARD UITGEVERIJ

Hoofdstuk EEN

TRRRRINGGGG! deed mijn
schelpenwekker. Ik ging
verward rechtop zitten in
bed. Het duurde even
voor ik weer wist waar ik
was: in mijn kamer in het
koninklijk paleis!

Een paar maanden geleden waren mijn mama en koning Aster getrouwd dus, nu ja, ben ik een prinses. Ik heb twee huizen omdat ik de ene helft van de tijd in het paleis ben en de andere helft bij mijn papa. Hij woont in een glimmend roze huisje aan de andere kant van Schelpenstad. Ik moest nog wennen aan het leven op twee verschillende plekken en aan het prinses-zijn. Ik voelde me er nog geen. Ik lijk ook helemaal niet op mijn elegante stiefzus Delfina. Ik heb wild piekhaar (wat ik juist mooi vind) en een wriemelende octopus als huisdier!

Ik glipte uit bed en ontrolde mijn staart. Luchtbelletjes dansten in het water.

‘Kom op, Inkibelle!’ zei ik tegen mijn octopus, die nog vast lag te dutten op mijn zeesponskussen.

'Tijd om op te staan voor school!'

★ Inkibelle staat niet graag op voor school.

Ik porde haar, maar ze rolde zich nog steviger op. Ik liet haar dutten terwijl ik mijn kamer uitzwom, door de met schelpen versierde gang naar de badkamer. Onderweg kwam ik Delfina tegen.

‘Esmeralda!’ riep ze.

‘Goedemorgen!’ Toen strekte ze haar armen uit en ik wist dat ze me een knuffel kwam geven. Delfina is een erg hartelijke zeemeermin. Ik vond haar een tikkeltje vervelend toen ik een paar maanden geleden in het paleis kwam wonen, maar nu raak ik aan haar gewend.

‘Om het eerst aan het ontbijt!’ riep ze, en in een ruis van luchtbelletjes zoefde ze weg.

‘Je bent te laat!’ zei mama toen ik eindelijk beneden in de grote eetzaal aankwam, met Inkibelle die achter me aan zwom.

‘Sorry!’ zei ik. ‘Inkibelle had vandaag geen zin om op te staan!’

Inkibelle pruilde en porde me boos met een van haar tentakels.

‘Wel, het is wáár!’ zei ik terwijl ik naast Delfina ging zitten. Ze was al aan het smullen van wat knapperige zeecruesli.